

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 28. Franciscus Pacecus Cardinalis mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

tesimo sexagesimo quinto purpura de-
corari mereretur, sub Gregorio autem
decimo tertio Meritianæ, Latiique le-
gatione functus est, ac demum præfuit
Episcopus Ecclesiæ Anagninæ, Albin-
timillensi, Lunensi, seu Zarzanensi,
cujus Ecclesiæ Sedes olim Lunæ erat,
postquam vero postremam hanc Eccle-
siam per quatuordecim annos rexerat,
anno ætatis suæ sexagesimo secundo
vixit ereptus, in Ecclesia sancti Gre-
gorii sepultus est.

Sæcul. XVI.
A. C. 1579.

§. XXVIII.

*Franciscus Pacecus Cardinalis
mortuus.*

Hujus Purpurati mortem paulopost
sequebatur obitus Francisci Paceci,
qui vulgo Cerralvus dictus ex Joanne
Paceco Viro meritis, ac amplissima au-
toritate claro natus est, atque in exigua
Hispaniæ urbe, quæ civitas Roderici
inter Castellæ veteris, & Lusitaniæ fi-
nes sita dicitur, primam lucem aspexit,
dein vero in Italiam cum Petro Cardi-
nale Paceco patruo suo, sedente Paulo
IV. Pontifice se contulit, atque a Ferdi-
nando Toletano Albæ Duce, tunc Neapo-
litani regni, atque Italiæ Vicario, ob bel-
lum circa res Palliani inter Papam, &
Hispaniæ Regem exortum in Hispaniam
mittebatur: inde autem cum Romam

Ciac. p. 938.
Gabut. in
vita Pii V.
Aubery de
Card. Vi-
toriel ad
Ciacon.

Sæcul. XVI.

A C 1579.

venisset, negato a Pontifice alloquio Neapolim revocatur, qua in urbe commoratus est usque ad Pontificatum Pii IV., qui Franciscum anno Redemptionis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo primo S. R. E. Presbyterum Cardinalem titulo primitus S. Sufannæ, & mox S. Pudentianæ, alias *Pastoris* renunciavit: porro paulo post protectionem Hispaniæ Regnorum suscepit, & defuncto Cardinale Francisco ubi dein Mendoza Burgenfis Ecclesiæ administrator evasit, quæ in ipsius gratiam Archiepiscopali dignitate aucta est, & in Synodo Burgenfi ab ipso celebrata anno Salutis millesimo quingentesimo septuagesimo quinto statutum edidit, quo colentibus diem immaculatæ Virginis Conceptioni sacrum indulgentias concessit amplissimas. Ceterum quinque jam antea annis a Philippo II. Rege, ut sacrum fœdus cum Pio V., & Venetis contra Turcas iniret, tanquam Procurator regius nominabatur, postea autem ab eodem Pontifice ad titulum S. Crucis translatus, unus ex supremis hæreticæ pravitatis Inquisitoribus deligitur, interfuitque Comitibus habitis pro electione Romanorum Pontificum, Pii V. & Gregorii decimi tertii, sub cuius Pontificatu Pacecus in Hispaniam reversus, ibidem hoc anno die vigesima

fima tertia Augusti Burgis morte præ-
ventus obiit vulgo dictus Cardinalis
Burgensis. Sæcul. XVI.
A.C. 1579.

§. XXIX.

*Epistola Pastoralis sancti Caroli Borromæi ad suam gregem contra
Bachanatorum abusum.*

Interea sanctus Borromæus Cardinalis
semper solito, ac continuato studio
suorum Diæcesanorum salutem promo-
vere adlaborabat, insuper habitis om-
nibus, continuisque obstaculis, quæ
a Governatore sibi opponi experiebatur:
acrius autem illum idem vexabat
ineunte hoc anno Domini millesimo
quingentesimo septuagesimo nono, dum
omnes sæculi genio indulgentes ad pro-
fanas delicias Bachanatorum tempore
consuetas sese accingebant; Governator
enim festivos ludos, larvarum usum,
ludricas decursiones, & pugnas eque-
stres fieri decernebat, sanctus autem
hic Præsul ejusmodi spectacula veræ
pietati vel maxime adversa esse probe
gnarus, ut ea exhiberi præpediret, prius-
quam ad minas, censurasque progredi
cogeretur, hinc die vigesima secunda
Februarii Pastoralem vulgavit episto-
lam, in qua exposuerat, quantum ejus-
modi publicæ dissolutiones periculosæ,

*Giuffan. vit.
S. Caroli
l. 5. c. 7.
Godeau ib.
l. 1. c. 24.*

Mm 5 vero-